

- c. Besætning, Varelagere, mur- og nagelfaste Inventariegenstande, Redskaber og Maskiner samt i Fabrikker løst Maskineri.
- d. Danske og fremmede Værdipapirer, Obligationer af alle Arter, prioriterede og ikke prioriterede, (med Undtagelse af Prioritetsobligationer tilhørende Kreditforeninger, Spare- og Laanekasser,) og andre udestaaende Fordringer, der ere nedskrevne i et Skyldneren forpligtende Dokument, saasom Sparekasserbøger.
- e. Aktier, Kommandit- og Selskabsandele.
2. Skatten sættes til 0,5 pro mille af Værdien aarlig. Den opkræves af Staten, og den Kommunerne tilfaldende Del fordeles mellem disse saaledes, at hver Kommune modtager 0,5 pro mille af alle i Kommunen liggende Ejendommers Værdi (minus Tiendens Værdi), for saa vidt de ikke under 1. a. 1—3 ere undtagne.
  3. Af Skatten tilfalder Resten Staten.
  4. Skattepligtige ere alle Ejere eller fideikommissariske Besiddere af den værdsatte Formue, være sig Personer eller Stat, Kommuner, Stiftelser, offentlige eller private, Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar, Interessentskaber, gensidige Selskaber, endvidere Spare- og Laanekasser samt Kreditforeninger.
  5. Udlaendinge betale Skatten af dem tilhørende her i Landet liggende faste Ejendomme eller Jordfkyld og Arvesæsterettigheder hvilende paa Ejendom her i Landet, men ikke af andre her fra Landet stammende Fordringer, saa som Stats-, Kommune- eller Kreditforeningsobligationer.
  6. En Ejer eller Besidder af en fast Ejendom sættes kun i Skat af den ham tilhørende Del af Ejendommens Værdi, ν : Værdien minus Tiendens Værdi og det 25-dobbelte af Jordfkyld og Arvesæteafgifter samt minus Prioriteterne.
  7. I Kjøbenhavn, Købstæder og Handelspladser tages Formuesskatten til Indtægt for Kommunen og fradrages det aarlige Udgiftsbeløb forinden Bestemmelse tages om Størrelsen af den personlige Kommuneskat.
  8. I Sognekommunerne afgaar Formuesskatten forlods i det paa Hartkornet, efter de hidtilgældende Regler lignede Beløb.
  9. I alle offentlige og private Forhold vil Kommuneskatten efter denne Lov uden Hensyn til, at den opkræves og fordeles af Staten, være at betragte som en Kommuneskat.
  10. Den Del af Amtsrepartitionssondens Fornødenheder, der i Henhold til Landkommunalloven af 6te Juli 1867 § 50 tilvejebringes ved Vigning paa Kommunerne i Amtsraadskredsen, lignedes for Fremtiden med $\frac{1}{2}$ i Forhold til Kommunerne faste Ejendommers Værdisætning efter denne Lov, med $\frac{1}{4}$ i Forhold til den paa Vigningerne for sidste Aar opførte skattepligtige Indtægt, af hvilken Formue- og Lejlighedsstat svares, og med $\frac{1}{4}$ efter Amtsraadets Skøn.

III. Lov om Næringsstat til Kommunerne.

1. Af enhver Købmandsforretning, Bankforretning, Fabrik- eller Haandværksdrift, eller af hvilken som helst bunden Næring, der drives eller ejes af hvilken som helst, som ikke efter den gældende Ret kan sættes i personlig Kommuneskat til den Kommune, hvori Næringen drives, skal der for Fremtiden aarlig betales i Næringsstat til Kommunen saa mange Procent af Næringsens Nettoudbytte i sidste forløbne Aar, som Kommunens gennemsnitlige personlige Skatteprocent har udgjort.
2. Har en Person, som svarer Næringsstat efter denne Lov, skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, ansættes han i denne til personlig Kommuneskat efter de sædvanlige Regler under Hensyn til hele hans økonomiske Stilling. Det Beløb, som han for det Tidrum, Skatteansættelsen omfatter, har erlagt i Næringsstat til anden Kommune, har han Ret til at fordrø fradraget i den ham paalignede personlige Kommuneskat, dog ikke med et større Beløb end Halvdelen af denne sidste Skat.

IV. Lov om den personlige Kommuneskat.

1. — Regeringsforslaget af 1894 §§ 6—11 med den Ændring, at der kræves kun 3 Maaneders Ophold i en Kommune for at gøre Opholdet skattepligtigt.
2. Vigningen paa Formue og Lejlighed samt i Kjøbenhavn af Indkomstskat foregaar i Henhold til den endelig fastslaaede Vigning af Statsindkomstskatten, dog saaledes, at